

(דף עט ע"א) וכלהּ פי אזי אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' (צפניה ג ט), ודא רזא ואמר פל העם אמין) (דברים כז כו).

ועד דיפקון ישראל מן גלותא לא יהון בזונגא חדא, ובזמנא דיפקון ישראל מן גלותא יתחברון פחדא, בההוא זמנא א"ז ישיר משה (שמות טו א), ומיד ויאמר אלהי"ם יהי אור דאיהו מפקנו דגלותא, בההוא זמנא דמטרוניתא בעאת לאעלא בהיכלא דילה, קלא סליק ברומי רקיעין ויימא הכי, משרין סגיאין דמתנתא עלאה ותתאה דנשמתינ קדישין, אתתקנו לקדמות מטרוניתא דקא אתיא לאתתקנא, למפרק בנהא מן גלותא, בההוא זמנא פמה מארי שופרות ומארי דקלין ומארי דפרקים, דאתמר בהון (שמות יט טז) ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר והאלהי"ם יעננו בקול, בההוא זמנא משה ימלל בשכינתא, הדא הוא דכתיב (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, והאלהי"ם דאיהו אימא עלאה, יעננו בקול דאיהו עמודא דאמצעיתא, והא אוקמוהו מארי מתניתין בקולו של משה.

ובההוא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין דא על גב דא, פגוונא דאתמר בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י אימא עלאה דבה פתח קודשא בריך הוא בטורא דסיני אנכי.

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון ואמר רבי רבי, הא חזינא דאתמר (דברים ד לו) מן השמים השמיעה את קולו ליסוד וכו', ובאתר אחרא שמענא דמליל עם ישראל מסטרא דמלאכיא, דהכי אוקמוהו דכל דבור ודבור הנפיק מפומי אתעביד מלאך, ודא איהו וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים (שמות כ יח), ובאתר אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת דבר אלהי"ם שמים זו שמעתי, מאי האי.

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענא דבר נש יהיב ביה קודשא בריך הוא תלת קטירין, נשמתא ורוחא ונפשא, נשמתא מפורסיא יקרא, תמן נחיתת שכינתא עלאה כלילא מתלת ספירן עלאין, ועליהו אתמר אחת דבר אלהי"ם שמים זו שמעתי, אחת ושמים הא תלת ספירן עלאין, דאתמר בהון אחת, אחת ואחת, תלת אחרין, ודא איהו אחת דבר אלהי"ם שמים זו שמעתי, זו ביה עביד לון אחר.

ולבתר מליל עמיה מרוחא דאיהו מטרונון, כליל כל צבא השמים דלתתא, בגין דאתלבש ביה ורכיב ביה עמודא דאמצעיתא כליל שית ספירן, ובגין דא בכל דבור ודבור הנפק מגיה הוה נפיק מגיה מלאך, ודא איהו וכל העם רואים את הקולת. לבתר נחית שכינתא תתאה עשירית באופן, דאיהו נפש דבר נש מתמן, ואתמר ביה (דברים ד לו) ועל הארץ הראה את אשו הגדולה בגין דעליה אתמר (יחזקאל א טו) והנה אופן אחד בארץ, בגין דישתמע קליה ודבוריה מן פרסיא ומלאכיא ושמיא וארעא, דישתמודעון ליה בכלא עליא ותתא, פנשמתא דשלטנותה בכל גופא אפילו באבר זעירא ולית אבר פנוי מינה.

תקונא תשע ותלתין

בראשית תמן אש"ר דאתמר ביה (שמות כ ב) אשר הוצאתיך וכו', אהיה אשר אהיה, אשר באשרי
כי אשרוני בנות (בראשית ל יג), ודא אימא עלאה, אשר קדשנו במצותיו וצונו, על כל פקודא
ופקודא, דאינון פטר כל רחם דאינון רמ"ח, דכלהו קטירין בצדיק דאיהו כל דאיהו אות ברית,
דאפתח (פטר כל) רחם דאינון רמ"ח פקודין דעשה, ועליה אתמר אשר קדש ידיד מבטון, ודא
אימא דאתמר ביה (איוב לח כט) מבטון מי יצא הקרח, (ודא איהו הקרח הנורא) (יחזקאל א כב), אשר דאיהי
אימא עלאה, (דף עט ע"ב) קדשנו במצותיו בצדיק, דאיהו קדש ידיד מבטון. וצונו עליהו, בגין
דאיהו מצוה ועושה, ועוד אשר קדשנו דא עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (ירמיה ב ג) קדש
ישראל ליהו"ה, וצונו דאיהו הכי מצוה ועושה, ועוד קדשנו מסטרא דשמאלא, דאתמר ביה
וקדשת את הלויים, ולית קדושה פחות מעשרה, ואלין עשרה מאמרות, (דאיהי קדש לי כל
בכור (שמות יג ב) דאיהו פתר עלאה וחקמה דאיהי ישראל עלה במחשבה) דאתמר בהון (בראשית
א א) ויאמר אלהים יהי אור.

וצונו על, מסטרא דימינא דאתמר ביה (שמואל ב כג א) הוקם על, דתמן כל ברכאן לימינא, דאינון
מאה ברכאן פחושפון ע"ל, דאת י" בק' אסתליק למאה, דאיהי קרבנא דכלא, מסטרא דאפא
ראש, מסטרא דאימא אשר, מסטרא דאפא מצוה, ומסטרא דאימא עושה, ומצוה דא עין פרי,
ועושה דא עושה פרי, ושמעין דאינון גוף וברית דחשביןן חה, עליהו אתמר (שמות כח ו) לשת
כתפת הברת, פמה דאינון חוברות, הכי שכינתא עלאה ותתאה חוברות אשה אל אחותה.

עוד אשר קדשנו במצותיו וצונו, ולא אמר קדשתנו וצויתנו, אשר איהו אשר אהי"ה ודאי, ודא
פתר עלאה, מסטרא דנוקבא אתקרי אשר, ומסטרא דדכורא אתקרי ראש, רישא דכל רישין,
קדשנו דא אפא (סכא), דאתמר ביה ויאמר אלהים יהי אור, וצונו דא אימא, דאתמר ביה ויהי
אור, ולית הוויא אלא על ידי עשה, ותרוייהו לימינא ושמאלא.

ומאן מצוה ועושה על המצוה דאיהי שכינתא, דא עמודא דאמצעיתא, והכי צדיק בצלמיה
ובדמותיה, ועל שמייה אתקריאו ישראל בני בכורי ישראל, ועל שם צדיק אתקרון צדיקים, הדא
הוא דכתיב (ישעיה ס כא) ועמד בלם צדיקים לעולם ירשו ארץ.

ועוד אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כ ב), אמר רבי אלעזר אפא וכי מאן
דאיהו תחות שעבודא דרבנניה, ורבנניה אבטח ליה לאפקא ליה לחירו ואפיק ליה, אית ליה
לשבתא גרמיה דאפיק ליה מגו שעבודא, והא קודשא בריך הוא אמר לאברהם (בראשית טו יג) כי
גר יהיה זרעך בארץ לא להם, והא איהו אבטח לאפקא לבנוי מגלותא, הדא הוא דכתיב (שם
יד) ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, ואיהו משבח גרמיה פמה ומנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אמר ליה ברי שפיר קאמרת אבל לאו איהו דא לשבתא גרמיה, אלא כל ספירה וספירה
אתקריאת ראש לחברתה, ובגין לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מגו שעבודא, פתח

בְּאַנְכִי, וְאַדְכִיר בֵּיה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגוֹמֵר, חֲמִשִּׁין זְמַנִּין לְקַבֵּל חֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּבִינָה.

וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא, הָא אִם עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ מְצוּהָ וְעוֹשָׁה, הָוּה לִיה לְמִימַר בְּגִינֵיהָ אֲשֶׁר קִדְשָׁנִי וְצִנְנִי, מֵאִי אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ וְצִנְנֵנוּ, אָמַר לִיה וְדַאי שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ, בְּדַאי עַל עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא וְצַדִּיק אֶתְמַר עַל תְּרוּוֹיְהוּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִנְנֵנוּ, אֲשֶׁר וְדַאי דְאִיהִי אֲשֶׁר אַהִי"ה אִימָא עֲלָאָה, מְנִי לֹזֵן עַל שְׂכִינְתָא דְאִיהִי מְצוּהָ, לְכַל חַד מְנַיְהוּ, וְאִינֹן לְעִילָא תְרִין כְּעֵנְפִין דְאִילָנָא דְאֶתְפָּרְשׁוּ לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, וְלִתְתָא אֶתְעֵבִידוּ בְּהָ אַגְוֵדָה חָדָא, וּבְגִין דָּא אִינֹן לְעִילָא תְרִין, וְלִתְתָא חָד, דְיַחֲוֵדָא לָא אִית בְּכַל עֵנְפִין דְאִילָנָא אֶלָּא בְּהָ, דְאִיהִי אַגְדָּה דְכְּלָהוּ, אִיהִי אַגְוֵדָה דְכַל אַבְרָ וְאַבְרָ, וּבְהָ אֶתְעֵבִידוּ בְּלָהוּ חָד.

וְעוֹד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר דָּא נְבוּאָה בְּמִרְאָה, דְאֶתְמַר בְּהָ (במדבר יב ו) בְּמִרְאָה אֱלִיּוֹ אֶתְוֹדַע, וְאִיהִי חֲזוֹן דְנְבִיאָא, אִיהִי חֲזוֹן וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חוּזָה, דְאִיהוּ יְהו"ה אַדְנִי, דְהַכִּי סְלִיק חֲזוֹן חֶסֶד ו' חֲמִשׁ וְשִׁתִּין כְּחֻשְׁבַּן אַדְנִי, בְּנְבוּאָה"ה ס"ו, ס"ה כְּחֻשְׁבַּן אַדְנִי, וְתִיבָה הָא ס"ו,